

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Doroftei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Doroftei împotriva Departamentului Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Iurie Doroftei și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 03 octombrie 2014, Doroftei Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 03 februarie 2014, prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră a fost numit în funcția de șef al Secției Echipa Mobile a Direcției regionale Sud al Departamentului Poliției de Frontieră.

Indică reclamantul că la 01 august 2014, prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră, a fost delegat în Centrul național de coordonare al Direcției generale management operațional a Departamentului Poliției de Frontieră pe o perioadă de 60 zile.

Ulterior prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1013/ps din 05 septembrie 2014, s-a dispus încetarea delegării în Centrul național de coordonare al Direcției generale management operațional a Departamentului Poliției de Frontieră și suspendarea contractului individual de muncă al locotenent-colonelului Doroftei Iurie, șef al secției echipei mobile a Direcției regionale Sud, pe durata anchetei de serviciu, de la 05 septembrie 2014.

Temei al suspendării a fost indicat raportul șefului Direcției inspecție efectiv.

Susține Doroftei Iurie, că ordinul enunțat i-a fost adus la cunoștință în ziua emiterii – la 05 septembrie 2014, însă despre dispunerea inițierii anchetei de serviciu și raportul șefului Direcției inspecție efectiv nu a fost informat.

Consideră că angajatorul nu era în drept să dispună suspendarea sa din funcția de șef al secției echipe mobile a Direcției regionale Sud al Departamentului Poliției de Frontieră, deoarece pe durata anchetei de serviciu reclamantul nu exercita funcția dată, fiind delegat în Centrul național de coordonare al Direcției generale management operațional a Departamentului Poliției de Frontieră și nu avea cum să influențeze procesul desfășurării acesteia.

Solicită Doroftei Iurie constatarea ilegalității ordinului șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1013/ps din 05 septembrie 2014 în partea dispunerii suspendării contractului individual de muncă pe durata anchetei de serviciu, de la 5 septembrie 2014, încasarea de la pîrît a salariului mediu pentru absența forțată de la muncă începînd cu 5 septembrie 2014 pînă la anularea suspendării contractului individual de muncă, repararea prejudiciului moral estimat la 5000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța de judecată a conchis că ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră de suspendare din funcție de șef al Secției Echipa Mobile a Direcției regionale Sud a lui Doroftei Iurie pe perioada desfășurării anchetei de serviciu, este legal și întemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Doroftei Iurie și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2015. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că argumentele expuse în apel sunt similare celor invocate de reclamant în instanța de fond, care au fost just apreciate, prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept.

La 04 martie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Doroftei Iurie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului, Doroftei Iurie a invocat că hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale și neîntemeiate.

Susține recurentul că unicul motiv de respingere a cererii de apel a constituit poziția instanței precum că apelantul nu are statut cert de funcționar public, poziție cu care recurentul nu este de acord. Consideră că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare toate probele anexate la materialele cauzei.

La 08 aprilie 2016, în adresa intimatului Departamentul Poliției de Frontieră al MAI a fost expediată copia recursului declarat de Iurie Doroftei cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 13 mai 2016, Departamentul Poliției de Frontieră a depus referință, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Doroftei Iurie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Doroftei Iurie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Motivele recursului declarat nu au relevanță, fiind similare celor expuse în cererea de apel. Or, recursul constituie o cale de atac care dă posibilitatea de a examina încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept și nu examinarea în fond a cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c.

Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Doroftei Iurie ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Doroftei Iurie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic